

Comunicare

non ostilă, știri
false și
verificarea
faptelor

Prezentare de Szabo Istvan

- Definitia Comunicării: Comunicarea este un ansamblu de acțiuni care au în comun transmiterea de informații sub formă de mesaje, știri, semne sau gesturi simbolice, texte scrise.
- Comunicarea ostilă: Comunicarea ostilă presupune manifestarea unei atitudini dușmanoase.
- Comunicarea non ostilă: Comunicarea non ostilă presupune manifestarea unei atitudini pozitive.

- **Cuvintele și implicarea emoțională: Termenii “al meu” indică implicarea emoțională a vorbitorului față de obiectul comunicării. De exemplu, “soția mea” arată un atașament emoțional, în vreme ce cuvântul simplu “soția” neagă orice implicare emoțională și chiar denotă un oarecare dispreț sau ostilitate.**

Stiri false

- **Definitie:**sunt informații intenționat false care sunt distribuite cu un scop anume. De multe ori în același context cu știrile false apare și termenul de „bulă-filtru”. Algoritmii motoarelor de căutare și ale rețelelor de socializare ne prezintă frecvent informații asemănătoare celor pe care le-am văzut anterior. Astfel, utilizatorii primesc în mod preponderant conținuturi care corespund părerilor sau obiceiurilor lor. Efectul real al bulelor-filtru este însă contestat. Există rapoarte și studii contradictorii despre avantajele, respectiv dezavantajele prezentate de algoritmii de filtrare pentru utilizatori.

Exemple de fake news

- 1. Pana europeană de curent
- 2. Spitalul modular de la Piatra Neamț este gol
- 3. Discreditarea autorităților prin atribuirea de informații false
- 4. Mirajul medicamentelor salvatoare
- 5. Dezinformările anti-occident

Exemple de comunicare ostila

- Swastika nazista
- Injuriile in legatura cu rasa, sexul, religia etc.
- Steagul Confederat
- Atacuri personale

Verificarea faptelor

- În general, verificarea informației publicate este compusă din trei etape:
- 1. Identificarea afirmațiilor care pot fi verificate prin răsfoirea arhivelor legislativului, a produselor mass-media și a rețelelor de socializare. Acest proces presupune să determini care afirmații majore (a) pot fi verificate și (b) trebuie verificate.
- 2. Identificarea faptelor prin căutarea celor mai bune probe disponibile în legătură cu afirmația avută în vedere.
- 3. Corectarea declarației prin evaluarea afirmației în lumina probelor, de obicei pe o scară a veridicității.